

O velikanu, ki je želel sklatiti zvezde z neba

Nekoč je živel velikan, velik kot gora. Pravijo, da je bil tako visok, da se je z rokama lahko skoraj dotikal zvezd. Imel se je za vsemogočnega. Bahal se je, da vse zna in vse zmore. Tudi zvezde lahko sklati z neba, če si to zaželi.

Velikan je imel silno željo, da bi obogatel. Že dalj časa je opazoval zvezde. Zdele so se mu lepe, zanimive, predvsem pa dragocene. Zakaj dragocene? Ko jih je gledal, je mislil, da opazuje zlate dragulje, ki v zlatorumeni barvi sijejo na temnomodrem žametnem nebu in tako predstavljajo ogromno bogastvo, prav velikanski zaklad samega zlata. Če bi jih sklatil z neba in si jih prisvojil, bi se tudi on lahko dokopal do takega zlatega zaklada. Tako bi obogatel. Bogat in močan pa bi lahko postal gospodar vsega sveta.

Ta domišljavi velikan je nekega večera razmišljal, kako želi obogateti. Takole si je na glas rekel: »Sklatil bom vse zvezde z nočnega neba, jih ujel in spravil v veliko vrečo. Tako si bom nagrabil veliko zlata in postal bogat. Ja, tako bom storil.«

Zvezde so od daleč opazovale velikana. Prisluhnile so njegovemu glasnemu razmišljanju in slišale, kaj namerava narediti z njimi. Prestrašene so se nemudoma zbrale. Na sestanku so se zmenile, da nobenemu ne bodo dovolile, da bi jih pregnal z neba. Tudi velikanu ne, čeprav misli, da je vsemogočen. Nebo je njihov dom. Tu so se rodile in tu želijo ostati za vedno. Na nebu so rade. Tu imajo svoje prijatelje in prijateljice. Tu že od nekdaj z velikim veseljem sijejo kot drobne nebesne lučke in na zemljo pošiljajo svojo svetlobo vsem otrokom in odraslim, ki jih navdušeno gledajo in občudujejo,

»Z neba nas ne bo nihče pregnal!«, so v en glas zavpile. »Temu se bomo uprle. Če ne uspemo zlepa, pa bomo zgrda. Če nas bo velikan res poskušal pregnati z neba, ga bomo grdo kaznovale«, so zagrozile.

Toda po zlatu pohlepen velikan je mislil resno. Zares je začel klatiti zvezde z neba.

Zvezde se mu niso pustile pregnati. Spretno so se izmikale. Nekaj šibkih zvezd je velikan sklatil. A jih ni mogel uloviti in spraviti v vrečo, ker so se medtem spremenile v drobne nebesne iskre, v zvezdne utrinke. Ti so za trenutek zažareli in na nočnem nebu pustili svetlo sled, nato pa takoj izginili v globinah neba. Čeprav velikan ni imel sreče, ni odnehal. Začel je klatiti svetlejšje zvezde. Na vso silo jih je poskušal vsaj nekaj sklatiti z neba. A spet ni uspel. Le več svetlih utrinkov se je prižigalo na nebu, ki pa so tudi hitro izginjali. Spet ni ujel nobene zvezde. Namesto da bi bil pameten in zdaj odnehal, pa se ni umiril. Končno se je lotil še najsvetlejših zvezd. Ko pa je želel sklatiti najsvetlejšo, se je ta razburila in skrajno razkurila. Ni se samo izmaknila klatenju in se prižgala kot najsvetlejši utrinek na nebu, ampak se je celo odločila, da bo velikana zelo kaznovala zaradi njegovega vsiljivega preganjanja. Ker ni in ni odnehal, je nanj vrgla ogromen žareč kamen – meteorit. Padel je naravnost na velikanovo glavo in ga ubil.

Tako žalostno se je končala pravljica o bahavem, pohlepnem in nespametnem velikanu, ki ni bil zadovoljen z navadnim življenjem in je želel preveč: sklatiti vse zvezde z neba, z njimi obogateti in postati vladar sveta. Želel si je nekaj nemogočega. Ni se zavedal, da so zvezde tudi za velikana predaleč, da bi jih mogel sklatiti z neba, četudi je mislil, da je vsemogočen. Nihče ni vsemogočen, nihče ne zna in nihče ne zmore narediti vsega.

V življenju zagotovo velja: kdor hoče preveč, nazadnje ne dobi nič. Včasih lahko pogubi še samega sebe.

Utrinki na jasnem nočnem nebu s čudovito Rimsko cesto. *Vir: Splet*

Potem so se zvezde ponovno zbrale na starih mestih neba. Spet so začele veselo in mirno sijati tako kot prej. Saj jih nihče ne preganja. Spet so zadovoljne in se imajo lepo na svojem domu. Otroci in starejši pa so tudi srečni, da lahko še naprej občudujejo prelepo zvezdno nebo v vsem svojem sijaju.

Vendar pa od tega časa dalje noben velikan, kaj šele navaden človek, ne poskuša več segati po zvezdah in jih klatiti z neba, da se zgodba ne bi ponovila. No, pa saj se ne more ponoviti. Zvezd ni mogoče sklatiti. So predaleč in nedosegljive za vse nas, razen v pravljici, kjer je vse mogoče.